

**Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 67/11
13.10.2011. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Vazić, Andelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Vesku Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Draganim Vuksanović, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okr. I.M., zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 206. stav 1. Krivičnog zakonika i dr, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 751/11 od 22.09.2011. godine, podignutom protiv pravnosnažnih presuda Petog opštinskog suda u Beogradu K. 352/08 od 17.07.2009. godine i Apelacionog suda u Beogradu Kž1 4951/10 od 16.11.2010. godine, u sednici veća održanoj 13.10.2011. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 751/11 od 22.09.2011. godine kao delimično osnovan i utvrđuje da je pravnosnažnom presudom Apelacionog suda u Beogradu Kž1 4951/10 od 16.11.2010. godine povređena odredba člana 368. stav 2. u vezi člana 385. stav 3. ZKP, u korist okr.I.M., dok se zahtev za zaštitu zakonitosti u delu koji se odnosi na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 7. ZKP, odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Petog opštinskog suda u Beogradu K. 352/08 od 17.07.2009. godine, okr. I.M. oglašen je krivim zbog pet krivičnih dela razbojništva iz člana 206. stav 1. KZ, za koja dela su mu utvrđene kazne zatvora u trajanju od po devet meseci i jednog krivičnog dela krađe iz člana 203. stav 1. KZ, za koje delo mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od tri meseca, pa je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od tri godine i šest meseci. Odlučujući o žalbi branioca okrivljenog, Apelacioni sud u Beogradu je presudom Kž1 4951/10 od 16.11.2010. godine odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Protiv navedenih pravnosnažnih presuda, Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz 751/11 od 22.09.2011. godine, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 7. i stav 2. ZKP u vezi člana 385. stav 3. ZKP, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud zahtev uvaži i konstatuje da je pravnosnažnim presudama – i to presudom Apelacionog suda u Beogradu, povređen zakon u korist okr. I.M.

Vrhovni kasacioni sud je, pošto je postupljeno u smislu člana 422. stav 2. i 3. ZKP, održao sednicu veća u odsustvu uredno obaveštenih zamenika Republičkog javnog tužioca i branioca, adv.M.R, dok okrivljeni o sednici veća nije mogao biti obavešten na adresi u spisima. Na sednici veća Vrhovni kasacioni sud je razmotrio spise predmeta sa presudama protiv kojih je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut, pa je po oceni navoda u zahtevu našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je delimično osnovan.

Osnovano se u zahtevu za zaštitu zakonitosti navodi da je presudom Apelacionog suda u Beogradu Kž1 4951/10 od 16.11.2010. godine učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. u vezi člana 385. stav 3. ZKP i to u korist okr.I.M.

Iz spisa predmeta se utvrđuje da su protiv presude Petog opštinskog suda u Beogradu K. 352/08 od 17.07.2009. godine žalbe izjavili branilac okrivljenog, adv.M.R. i javni tužilac Petog OJT, čija je žalba neposredno predata Petom opštinskom sudu, dana 16.12.2009. godine (što se utvrđuje iz prijemnog pečata Petog opštinskog suda u Beogradu). Osim toga u spisima predmeta postoji i naredba postupajućeg sudije od 19.05.2010. godine u kojoj je, između ostalog, konstatovano da je žalba OJT od 16.12.2009. godine blagovremena i dozvoljena, te da se ista dostavi okrivljenom i braniocu na odgovor.

Drugostepeni sud je, međutim, u žalbenom postupku odlučio samo o žalbi branioca okrivljenog, dok o žalbi javnog tužioca nije uopšte odlučivao.

Prema odredbi člana 385. stav 3. ZKP, o svim žalbama izjavljenim protiv iste presude drugostepeni sud odlučuje jednom odlukom, pa kako Apelacioni sud u Beogradu nije postupio shodno navedenoj odredbi, to je povredio procesne odredbe u žalbenom postupku i to u korist okrivljenog, jer o žalbi javnog tužioca izjavljenoj zbog odluke o krivičnoj sankciji, nije odlučio.

Nalazeći, stoga, da je drugostepenom presudom učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. u vezi člana 385. stav 3. ZKP, Vrhovni kasacioni sud je utvrdio da je tom presudom povređen zakon u korist okrivljenog, ne dirajući u pravnosnažnu presudu protiv koje je zahtev podignut.

Iako tužilac kao osnov podnošenja zahteva za zaštitu zakonitosti navodi i bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 7. ZKP, u zahtevu se taj osnov ne obrazlaže i ne ukazuje konkretno u čemu se ta povreda sastoji, pa je zahtev u tom delu ocenjen kao neosnovan. Ovde treba napomenuti da navedena povreda postoji u slučaju kada sud svojom presudom nije potpuno rešio predmet optužbe, što je potpuno druga procesna situacija u odnosu na konkretnu situaciju kada drugostepeni sud nije odlučio o svim žalbama, ali svakako to ne predstavlja bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 7. ZKP, već povredu odredbe člana 385. stav 3. ZKP, o čemu je napred bilo reči.

Iz iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je, na osnovu odredaba člana 425. stav 2. ZKP i člana 424. ZKP, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar - savetnik

Predsednik veća

Dragana Vuksanović,s.r.

sudija

Bata Cvetković,s.r.